

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

12. Tabella Frisingæ ad altare S. Sigismundi cum pede appensa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

octo, vel decem milliaribus inde diſtanti, Iſara adſitum. Ex eo quoque pago plenis agminibus peregrinos aſcendere ſolitos. Cū ergo aliquando eiufcemodi ſupplicatio procederet, Friſingam proſectura, vicinum in via viderunt nonnulli ex arbore ſpectantem tranſeuntes. Ibi quiſpiam, vt fieri ſolet, ex eo interrogauit, An non & ipſe cum cruce peregrinantes comitari, atque Friſingam tendere vellet? Ad quam ille quæſtionem Sardonicè ridens, non ſine impio ſarcaſmo reſpondit, *Nolle ſe vel pedem Friſinga habere.* Dixit, & linguæ peccatum illico pes luit. Nam cum dicto, pes alter, haud ſecus atque ſi ſecuri amputatus fuiſſet, de arbore cecidit. Neque hoc prodigio miraculum eſt terminatum. Iacebat illius ipſius ruſtici canis ſub arbore, qui quaſi ex imperio lapſum deſuper pedem, mordicus apprehendit, & cum eo, ante ſupplicantes, Friſingam vſque cucurrit. Subſecuti poſtea peregrinantes, & canem, & pedem ante altare S. Sigifmundi reppererunt, agnoueruntque. Nec poteſt miraculum negari, fidem ei facit alterum miraculum, vſque in hanc diem, per tot annos continuatum. Ne enim eius memoria aboleretur, caro, contra indolem ſuam, incorrupta perſeuerat, docerque ſpectantes, ne Sanctorum honores, aut antiquos pioſque Eccleſiæ mores irrideant; neque aliud appenſa tabella loquitur, quàm

Discite iuſtitiam moniti, & non temnere diuos.

Tabellæ autem ad apicem deſcripta verba ſunt: Diſer
 Fueß iſt vor viſen vnerdenklichen Jahren von Mämingen hieher
 durch einen Hundt wunderbarlicher weiß gebracht worden. Als
 nun ein ganze Nachbaurſchafft von Mämingen hieher gehn S.
 Sigmundt den dritten Pfingſtfeyrtag (wie gebräuchig) walſar-
 ten gangen/ haben ſie vnder wegen einen Nachbauren / ſo auff ei-
 nem Baum gewefen/ angetroffen/ den befragt / ob er nit auch mit
 dem Creuz nacher Freifing mit ihnen gehen wolle; habe er das
 Geſpött darauff getrieben/vorgebendt/er wolle nit/Neuerender/daß
 ihme einen Fueß zu Freifing wäre; Zu deme ſeye ſein Fueß einer
 von dem Baum herab gefallen / vnuud von deß Bauren aignem
 Hundt in dem Maul nacher Freifing getragen worden / vnd da die
 Nachbauren in die Kirchen kommen / ſeye der Hundt mit dem
 Fueß vor dem Altar gelegen. Hæc tabella multos mouit, vt

XII.

S 2

Diuos

Diuos non temnerent, plurisque facerent sacras peregrinationes; nonnullos etiam, ut pedibus irent in sententiam Catholicorum. Vnius ergo pedis iactura, saluti fuit multis; fortasse etiam illi ipsi, qui pedem amisit; ut pietatem inueniret.

CAPVT XV.

Primam morborum causam, esse ipsam hominis naturam.

I.

Sed vulneribus, tamquam extraordinarijs morbis, omifsis, paulò altiùs & vniuersim morborum causas expendamus, quarum prima est hominis Natura. Constamus enim ex elementis, æternam inter se pugnam conferentibus. Hinc natura mortales sumus, &

Frigida dum calidis pugnant, humentia siccis,

Ouid. lib. 1.

Metam.

2. Reg. 14. 14.

Omnes morimur, & quasi aqua dilabimur in terram. Itaque seu calor in nobis exæstuet, seu exuperet frigus, seu humiditate nimia intumescamus, seu exarescamus nimia siccitate, semper malè valemus; nec fieri potest, ut vlla arte iustum sanitatis temperamentum non tandem deficiat, si de arte humana loquamur, ac

Chrysipp. 1 4.

περί πρῶτας

apud Gell.

lib. 6. cap. 1.

Noct. Attic.

naturali. Natura enim non est supra naturam. Acutè Chrysippus tractat, consideratq; dignumq; esse id quæri putat, ei ai τῶν ἀνθρώπων νόσοι κατὰ φύσιν γίνονται id est, naturane ipsa rerum, vel prudentia, qua compagem hanc mundi, & genus hominum fecit, morbos quoq; & debilitates & agritudines corporum, quas patiuntur homines, fecerit? existimat autem, non fuisse hoc principale natura consilium, ut faceret homines morbis obnoxios: nunquam enim hoc conuenisse natura auctori, parentiq; rerum omnium bonarum, sed quum multa, inquit, atq; magna gigneret, pareretq;, aptissima, & utilissima: alia quoq; simul agnata sunt incommoda, is ipsis, qua faciebat, coherentia: eaq; non per naturam, sed per sequelas quasdam necessarias facta dicit. Quod ipse appellat κατὰ παρακολούθησιν. sic, inquit, quum corpora hominum natura fingeret, ratio subtilior & utilitas ipsa operis postulauit, ut tenuissimis, minutisq; ossiculis caput compingeret. sed hanc utilitatem rei maioris alia quadam incommoditas extrinsecus consecuta est; ut fieret caput tenuiter munitum, & ictibus, offensionibusq; paruis fragile. Proinde morbi quoq; & agritudines parua sunt, dum salus paritur.